

05/07/2025

Την Εξόδιο Ακολουθία του μακαριστού Πρωτοπρεσβυτέρου Βασιλείου Ζάχου τέλεσε ο Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Τ.Κ. Κέδρου τελέσθηκε το πρωί του Σαββάτου 5 Ιουλίου 2025, η Θεία Λειτουργία και η Εξόδιος Ακολουθία του μακαριστού Πρωτοπρεσβυτέρου Βασιλείου Ζάχου, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμοθέου.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, ο Σεβασμιώτατος απηύθυνε λόγο πίστεως και

πνευματικής οικοδομής, αντλώντας από τη μνήμη του Οσίου Αθανασίου του Αθωνίτου και το ιερό παράδειγμα του αιδίου πατρός Βασιλείου, προσφέροντας πνευματικές σκέψεις και διδάγματα για την πίστη και τη ζωή της Εκκλησίας.

Αναλυτικά ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος ανέφερε:

«Η Εκκλησία μας σήμερα εορτάζει μία μεγάλη ασκητική μορφή, τον Άγιο Αθανάσιο τον Αθωνίτη, 1000 μ.Χ. Από την Τραπεζούντα καταγόμενος, στην Κωνσταντινούπολη εξεπαιδεύθη, ανέβηκε σ' ένα όρος στα βουνά της Τραπεζούντας στη συνέχεια για να ασκηθεί, και όταν πλέον έγινε γνωστή η προσωπικότητά του, έφυγε και εγκαταστάθηκε στην χερσόνησο του Άθω, όπου εκεί, μαζί με την επιχορήγηση του αυτοκράτορος Νικηφόρου Φωκά, ο οποίος ήταν φίλος του και ο οποίος συνέγραψε και εκείνος ύμνους – είχε μία ενάρετη ζωή

αυτός ο αυτοκράτορας – και εκτός από την ενάρετη ζωή, συνέγραψε τους ύμνους, διοίκησε την αυτοκρατορία αλλά και επιχορήγησε τον Άγιο Αθανάσιο για να ανεγείρει μοναστήρια, όπως το πρώτον της Μεγίστης Λαύρας, όπου είναι στη χερσόνησο του Άθω, στο Άγιο Όρος.

Είναι μεγάλη προσωπικότητα και μοναστική φυσιογνωμία ο Άγιος Αθανάσιος, γι' αυτό και η Εκκλησία σήμερα τον εορτάζει. Τον εορτάζει και τον φέρνει μπροστά μας για να μας διδάξει πολλά και σπουδαία πράγματα.

Γι' αυτό και το Ευαγγελικό και το Αποστολικό, αλλά και το Ευαγγελικό ανάγνωσμα που διαβάσαμε κατά την τέλεση της Θείας Λειτουργίας έχουν επιλεγεί για να αναγιγνώσκονται σε ιερά πρόσωπα, ασκητές όπως είναι ο Άγιος Αθανάσιος.

Είναι ένα πολύ πολύ ωραίο Ευαγγελικό ανάγνωσμα με πολύ βάθος, όπως όλα βέβαια, αλλά γιατί είναι ακραιφνής διδασκαλία του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, ο οποίος μας λέγει – και καταγράφει ο Ευαγγελιστής Ματθαίος – λέγει ο Χριστός: «Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρός μου, καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Πατέρα εἰ μὴ ὁ Υἱός, οὐδὲ τὸν Υἱὸν ἐπιγινώσκει οὐδεὶς εἰ μὴ ὁ Πατήρ, καὶ ὃ ἂν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι».

Εάν αναλογιστούμε αυτήν την πρόταση, αυτή την παράγραφο, θα δούμε το μεγαλείο της Θεότητας, τη μικρότητα του ανθρώπου, αλλά και τη δυνατότητα αδελφοί μου, που δίνει ο Θεός εις τους δικούς Του ανθρώπους για να αποκαλύπτεται.

Το πρώτο μέρος αφορά την Ορθόδοξη δογματική θεολογία της Εκκλησίας μας: ότι ο Θεός είναι άπειρος, ατελεύτητος και η ουσία Του δεν είναι μεθεκτή, δεν είναι προσπελαστή εις τον άνθρωπο.

Της ουσίας του Πατέρα τη γνωρίζει μόνον ο Υιός, γιατί μετέχει και Εκείνος στην Τριαδική Θεότητα, όπως διδάσκει η Εκκλησία μας, που αλληλοπεριχωρούνται τα πρόσωπα της Αγίας Τριάδος και είναι της αυτής ουσίας. Και απολαμβάνουμε εμείς οι άνθρωποι, όχι την ουσία του Θεού, αλλά τις άκτιστες ενέργειες του Θεού.

Και έρχεται στη συνέχεια ο ίδιος ο Κύριός μας ο Ιησούς Χριστός και μας λέγει ότι είναι σε Εκείνον η δωρεά να αποκαλύπτει τον Πατέρα σε αυτούς που Εκείνος θέλει. Ο Υιός αποκαλύπτει τον Θεό εις τους ανθρώπους. Και αποκαλύπτει τον Θεό σ' αυτούς που ο Θεός θέλει, που ο Υιός θέλει. Ο Υιός, ο Θεάνθρωπος Κύριος. Θα δούμε αυτή τη σχέση για να κατανοήσουμε το γεγονός: ότι μέσα από την ανθρωπότητα και τη θεότητα του Ιησού Χριστού αποκαλύπτεται ο Θεός εις τους ανθρώπους.

Αυτό βέβαια το λέγει για τους εκλεκτούς, γι' αυτούς οι οποίοι ασκούνται πνευματικά, όπως ο Άγιος Αθανάσιος, αυτοί οι οποίοι μετέχουν εναγώνια στη δόξα του Θεού, με πόνους και κόπους και ιδρώτες πνευματικούς. Όταν βγάζουν από επάνω τους το «εγώ» τους και τον εαυτό τους και τοποθετούν μέσα στη ζωή τους και στη σκέψη τους τον Θεό.

Κάτι παρόμοιο γίνεται και εδώ εις τον κόσμο, αλλά και παντού, δια της Αγίας Ιεροσύνης. Και ο κεκοιμημένος αδελφός μας ο πατήρ Βασίλειος, μετέχει και αυτός δια της Αγίας Ιεροσύνης εις την δόξα του Θεού. Ήταν λειτουργός του Θυσιαστηρίου. Ήταν άνθρωπος ο οποίος αφιέρωσε τη ζωή του στην υπηρεσία και στη διακονία της Εκκλησίας.

Και όταν ο Υιός βεβαιωθεί για τη διάθεσή μας και τον αγώνα μας τον πνευματικό, μας αποκαλύπτει τον Θεό, μας αποκαλύπτει τον Πατέρα. Και μάλιστα τί μας λέγει; «Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Μάθετε ἀπ' ἐμοῦ ὅτι πράος εἰμί».

Και δίνω στους ανθρώπους αυτήν την κατάσταση, την θεοειδή, στη ζωή τους. Ελάτε, λέει, κοντά μου για να μάθετε ὅτι εἶμαι πράος και ταπεινός στην καρδιά και θα βρείτε ανάπαυση στις καρδιές σας, όταν θα είστε μαζί μου. Μάλιστα: «Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός, καὶ τὸ φορτίον μου ἑλαφρόν ἐστιν».

Το να αποδεχτείς αυτή τη ζωή του Χριστού, τον ζυγό του Χριστού εις τη ζωή σου, φαίνεται πολλές φορές βάρος. Δύσκολο. Ὅμως να μάθετε ὅτι εἶναι ελαφρύ το φορτίο μου. Γιατί εἶναι ελαφρύ το φορτίο του Χριστιανού όταν εἶναι πραγματικά Χριστιανός και όταν αγωνίζεται πραγματικά εις τη ζωή του; Γιατί ἔρχεται ο Χριστός και σηκώνει το βάρος. Γιατί ο Χριστός ἔρχεται και γίνεται συνοδοιπόρος και συναντιλήπτορας στη ζωή μας.

Μας αποκαλύπτει τον Πατέρα. Το να αποκαλύπτει ο άνθρωπος τον Πατέρα, τον Θεό, ξέρετε τι σημαίνει; Εξ' ὕψους δύναμη και Θεού σοφία. Ἀρα λοιπόν τα πράγματα του κόσμου γίνονται σκύβαλα. Τα πράγματα του κόσμου μηδενίζονται. Οι δυσκολίες δεν υπάρχουν γιατί εν ὑπάρχει μέσα μας ο Θεός.

Αυτό το ζει ο ιερεύς, ξέρετε, κατά την ώρα της τελέσεως των Ἱερῶν Μυστηρίων και όταν ἔχει καθαρὴ καρδιά και όταν ἔχει εἰρήνη μέσα στην καρδιά του και όταν ἔχει επιτρέψει στο Ἅγιο Πνεῦμα να εγκατασταθεῖ μέσα του και να αγωνίζεται, ἢ αν θέλετε καλύτερα, να συναγωνίζεται πνευματικά για να χαριτώνεται και να ενδυναμώνεται.

Ο πατήρ Βασίλειος, ο κεκοιμημένος αδελφός μας, τον οποίον και εμεῖς, σήμερα η πνευματικὴ του οικογένεια μαζί με τους οικογενεῖς του, τον προπέμπουμε στην αιωνιότητα της Βασιλείας του Θεού, ἦταν ἕνας ἀκέραιος ἄνθρωπος. Βίωνε τη ζωή του πράγματι ευεργετώντας, εργαζόμενος μέσα στον χώρο της Εκκλησίας το γέωργιον του Θεού και ευεργετώντας τους ανθρώπους. Ήταν πολλές φορές σκληρός αλλά ἦταν ακριβής. Ήταν ακριβής εις τις θέσεις του και εις τις αντιλήψεις του, τις οποίες ακολουθοῦσε πρώτα στον εαυτό του. Και αυτό ἦταν το μεγάλο παράδειγμα και η μεγάλη διδασκαλία για όλους εμάς.

Γι' αυτό και σήμερα, περικυκλούμε το ιερό του λείψανο, προσευχόμενοι, τελέσαμε τη Θεία Λειτουργία και προσευχηθήκαμε στον Κύριο να τον αναπαύει στη μακαριότητά του και μένουμε σε αυτό το οποίο γνωρίσαμε ἀπὸ εκείνον: την

εργατικότητα, το τυπικόν της ζωής του, την προσφορά του, τη διακονία του, μέσα στον χώρο της τοπικής μας Εκκλησίας αλλά και σε αυτήν την ενορία που πάρα πολλά χρόνια υπηρέτησε.

Ευχόμαστε η Χάρις του Θεού να τον αναπαύσει, αλλά και σε εμάς, να μάθουμε και να διδαχθούμε ότι ο Υιός μας αποκαλύπτει τον Θεό και μας Τον προσφέρει. Γι' αυτό θα πρέπει να μάθουμε στη ζωή μας να γίνουμε εκλεκτοί, να αγωνιζόμαστε πνευματικά. Να κατανοήσουμε ότι ο ζυγός του Χριστού είναι ελαφρύς. Και όταν προσεγγίζουμε τη Χάρη του Θεού, αναπαύεται η καρδιά μας, πληρούται το είναι μας και ολοκληρωνόμαστε ως άνθρωποι κατά Χριστόν, επιβεβαιώνοντας αυτό το μυστήριο της παρουσίας του Θεού, το μυστήριο της πίστεως εις τη ζωή των ανθρώπων.

Ευχόμαστε και προσευχόμαστε μαζί με τους αδελφούς συμπρεσβυτέρους, ο Θεός να αναπαύσει τον πατέρα Βασίλειο και να δώσει εξ ύψους παρηγοριά στους οικείους του.»

